

श्री गणेशाय नमः ॥ वंदे हं राम चन्द्रस्य पादौ प्रणत रक्षको सीता वत्स्य पुनः
पादौ स्वस्ति विधा यजे १ रामं तमानुजं सीतां भरतं भरतानुजं सुम्री
वं वा पुत्रं च प्रणमामि पुनः पुनः २ श्रीपार्वत्युवाच साधुभाग वृत्तं श्रेष्ठं साधुमार्गं
प्रबोधकं त्वया तु यत्परिज्ञातं तन्न जानासि कश्चन ३ ततः श्रुत्वा महाभागानां
तीर्थसमाश्रिताः कथाः कथं नो देव अजो ध्यायाम नो ह रा ४ सांप्रतं श्रोतुमि
च्छामि सरतस्य सनातनम् अजो ध्यायामहापुंषी नदिमानं गुरो ज्यक्षम् ५ कीदृ

जतः कलिः धीरे कलिपुत्रे व्रत्नन जनानां पुण्यं नमः १४ मनः शुद्धिः विहीनानां निःकृतिश्च
 कथं भवेत् पथा तु यन्निदेव शो देवदेवे जनार्दनः १५ ततो वदस्व धर्मज्ञसूत धर्मभूतां चर वदस्व
 तमुनिश्रेष्ठ सर्वमेतदशेषतः १६ कस्य न जायते तुष्टिः सूनृत्तवचनान्नतात् सूत उवाच
 शुद्धमवयस्य सर्वे यदि ह्येव दाम्यतम् १७ जीतं स न तु कुमार य नारदे नमस्तस्मिन् रामायणं न
 ताकाव्यं सर्ववेदना संग्रहम् १८ सर्वपापप्रशमनं सर्वापदिनिधारणम् दुःखघ्ननाशनं धन्यम्
 क्लिप्तमृत्तफलप्रदम् १९ रामचन्द्रकथोपेतं सर्वसंकल्पसिद्धिदम् धर्मोपनिषद्मोक्षाणां हेतुम्
 तं सुखार्ता वनम् २० अथर्वपुण्यफलम् २१ शुद्धं वै सनातिताः महापातकयुक्तापि ह ईधर्मवति

वर्जिते च पाखराडत्यप्रसिद्धं ये सर्वेभ्यपरिशीतं तम् कामार्ताहस्यदेव क्यलुध्वाश्च परबंचकाः
 भलो सर्वेभविष्यन्ति सख्यरायो बहुप्रजाः स्त्रियः सर्वे रापरथेभ्य आचारलोचनाः २ पतिव्या
 धमनादत्यसदान्यगृहं तत्पराः दुःखीलेषु कारिष्यन्ति पुत्रेषु पुत्रदास्यताम् ३ असद्वर्ती कारिष्य
 न्ति दुःखेषु प्रलोहित पुत्रबान्तभाविरोपदेह संस्कारवर्जिताः १० वाचाश्चाश्च भविष्यन्ति भ्रमो
 प्रयेरायोचितः भिदवश्चापि मित्रादिस्नेहसंबन्धयंत्रिताः ११ अन्नोपाधीनिमित्तेन शिष्यान्नि
 वृजिष्योक्षुपाः उभाभ्यां पापाभ्यां शिरः कण्ठयनं स्त्रियः १२ कुर्वन्त्येगृहं भर्तृरामाशुभे
 त्यन्त्यतां प्रेताः पाखराडापनिदन्तः पाखराडजनसंजिनः १३ यदा विजा भविष्यन्ति तदा व्यधि

३ भेदेर्विश्वं सृजत्यतिचपां सर्वम् तन्मादिदेवंपरमं परेशमाधा यतस्योपरिपाति नृकिम् २८ योना
 मजात्यादिविकल्पहीनः परात्परः सर्वमयो विकारः वेदान्तवेद्यः स्वतः चाप्रकाशः सवीक्ष्यते सर्वपुराणा
 वेदे २९ (उज्जैमाधेसितेपदेयेनेचद्विजस्यतमाः नवाहेनचश्रोतव्यं रामायणा कथाम्बुजम् ३०
 इत्येवंशृणुपाद्यतु रामायणा कथाम्बुजम् सवीक्ष्यमानवाप्नोति परत्राप्यत्र चोत्तमान् ३१ त्रिसं शः
 ३ प्रकृतसंयुक्तः सर्वपापविवर्जितः प्रयाति रामभवनं गत्वा यत्र न शोचति ३२ येनैत्रेमासि शान्तिर्दे
 च शितेपदे च वाचयेत् नवाहेन महापुण्यं श्रोतव्यं च प्रयत्नतः ३३ रामायणमादिश्राव्यं स्वर्ग
 मोक्षप्रदायकम् तस्माद्वहोरेकविद्युगे सर्वधर्मवर्तः कृते ३४ नवाभिदिनैश्च श्रोतव्यं रामायणा

पञ्चाङ्ग

सूतः २१ श्रुत्वेतद्वर्षदिव्यं हि काव्यं सिद्धि मवाप्नुयात् रामायणेन वतन्ते सुतरां ये जगद्बिजाः २२
 तेति पातक्रि नो लोके दुःखकारिद्रु भागिनः धर्मार्थभ्रामभो दारांसाधनं च द्विजोत्तमाः २३ श्रोतव्यं
 परब्राम्हण्य सदा रामायणमृतम् पूर्वोर्जितानि पापानि नाशमायान्ति तस्य वै २४ रामायणेन
 ह प्रीतिर्यस्य वै भवति ध्रुवम् रामायणे वाच्यमाने पापपाशे न यन्निताः २५ अनादित्पान्पपागा
 धाः सत्कुर्वन्ति कुबुधयः तस्मात्तु रामायणं नाम ध्येयं परं तु काव्यं श्रुत्वा द्विजैः पवित्रं तेज
 न्मजरादिनाशो भवत्येव दोषः सनतोऽप्युतः स्यात् २६ वरं वरेण्यं वरं तु काव्यं सन्तारयत्यस्य च स
 र्वलोकम् संकल्पितार्थप्रदमारिकाव्यं श्रुत्वा च रामस्य पदं प्रयाति २७ ब्रह्मेण विधाय राव्यं शरीर

श्रीरामः

यक्षीकी

4

तमुनिः प्राकथाजसः कृतानुध्यानि कथं तौ निधिताधुमौ १ क्षमिन देवैः स्थितौ तात ताव
मौ ब्रह्मवादिनौ पदुक्तनारदेनास्मै तव धृतिमतामुने २ स्मृत उवाच शानकाद्यामराज्ञानाद्य
स्मृशासनयाः स्मृताः निर्ममानिरतं धाराः सर्वे ते उर्ध्वरेतसः ३ ते बां नाना निध्यानि शानकाद्य
सनमनः सनकुमारश्च तपासनातन इति स्मृतः ४ विमुक्तकामताज्ञानो विमुक्तध्यानपरायणः
सहस्रादिपसंकाशाः सत्यसंकल्पतत्पराः ५ एककवृत्तताः पुत्राः शानकाद्यातौ जैशः मेतश्च
गंसमाजउमुधीः क्षितुं ब्रह्मराः सभाम् ६ तत्र गंगासतापरायां विमुपादसमुद्भवाः वीर्यताज्ञा
तुमुक्तः सीताख्याममि तौ जसः ७ एतस्मिन्नतरो विप्रादेवर्षिना रदो मुनिः आजगामा चरन्ना
मं रैः सर्वो बजाशजम् ८ नारायणाच्युतानमथासुदेव जपते यज्ञेश यज्ञपुरुष रान विज्ञानयमा

कथा मृतम् रामनामैवेतु धोरे कलिपुगेनराः ३५ तत्तु वक्तुं कृत्याश्च न कलिर्बोधते हितान्
 समावसास्यपि नित्यं भवति यदुक्ते ३६ तद्गुहं तीर्थं रूपं त्वि वक्षतां पापनाशनम् तवत्पापानि हन्ते
 इस्मिन्निवसन्ति तपोधनाः ३७ यावन्नश्रुपते सम्यक् श्रीमद्रामायणं नरे दुर्धर्मे वप्रयाजो न
 श्रीमद्रामायणो भद्रवाः ३८ क्रोदं जन्मसमं त्यजेत्तु पुरोयने वतु लभ्यते ॥ ॐ नमो ते शिरोपदेये नमः
 इन्द्रसत्तमाः ३९ यस्य श्रवणं माने रासौ दासोपि विमोचिताः ॐ नमो नमः प्राप्ताः सुदधोराक्षसं
 तं ४० रामायणं प्रभावे रामा मुक्तिं प्राप्नुवन् पुनः पत्युः तच्छृणुयाद्भक्त्या रामभाक्तिरतः सदा ४१
 सन्तु यो नमो रापयैस्सर्वास्तैः पातकादिभिः ४२ ॐ इति श्रीमद्रामायणं नारायणं नमः ॥ १ ॥
 यावत्तु रामायणं पठेत्तु श्रीरामं नमस्कृत्य १ ॥ १ ॥ सर्वपापं हन्ति ॥

श्रीरामः
यत्कीर्ति
५

महिमानं तु यन्नाम्नः शरंगं तु न शक्यते सन्तोषयितुं नैवाक्षयकथं तु भवेत् १८

5

राखरविं भजे १९ एवमादिन्यत्नेनानि चरितानि मत्तमना तस्य नामानि चास्थानुं शक्यते नां व
कोटिभिः १८ यन्नाम्नः स्मरतो नापि मत्तमना जितं किं नोपिये पावनं त्वं प्रपद्यते तं न स्मरति मूढधीः
२० रामायणापराजितं तु धारे कलियुगे नराः सर्वे ते कृत्वा शक्यते बां नित्यं नमो नमः २१ उज्जै मपि
द्वितै पक्षे चैत्रे माघे तथैव च नवाहरे न च श्रौतं च रामायणा कथा मृतम् २२ गौतमानवर्तः प्राप्नुः स
दासो राक्षसी तनुम् रामायणा प्रभावे न समुक्तिं प्राप्नुयात्पुनः २३ सनत्कुमार उवाच रामायणां केन
प्राक्तं सर्वधर्मफलप्रदम् प्राप्नुः अप्यं गौतमे न तु दासो नानुपंगवः २४ रामायणा प्रभावे न कथं शापा
दिमोचितः अनग्राहोऽस्मि यदि ते तस्य तो वक्तुं मर्हसि २५ सर्वमेतदशेषं रामे नो वक्तुं मर्हसि २६
रावतां वदतां चैव कथा पाठविनाशिनी २६ नारद उवाच २७ रा रामायणाधिप्रयदासी किमु वोन्द

यन्नाम्नः
५

नोत्तुते ॥ अथाथानंतमुनी इये सनकावा मतोत्तुते ॥ तथा विमर्तं च क्रुर्वन्ने मेरि तान्मुनीन्
 १० अथ तत्र त्वं मा मध्ये ना राय रापराय राम सनत्कुमार प्रोबन्ध नारदं मुनिपुंगवम् सनत्कुमार
 उवाच सर्वज्ञो सिमहा प्राज्ञ त्वं मुनीनां च नारद १२ त्वं भक्तिपरो यस्मात् त्वं नो नाति परोधिष्ठः १३ येने
 दं भासितं जातं जगत्स्यादरजं गमम् १३ जं गं पादोद्भवा यस्य कथं संज्ञायते त्वं त्वं अजगत्स्थाऽस्मि
 यदि ते तत्त्वतो वक्तुमर्हसि नारद उवाच नमः परमदेवाय परात्परताराय च परात्परनिवासाय च
 गुणाया गुणाय च १४ ज्ञाना ज्ञानस्य रूपाय धर्मधर्मस्य रूपिणे विद्याविद्यास्य रूपाय स्वस्वतत्त्वाय च
 नमः १५ यो देव स ह नानरका नाकं भूजां गजानां रास्य धर्मजो वा भुभार राजन्य विनाशकारतां
 ननामि देवं रघुवंशे इति १६ आविर्भूतं कथं तु भिर्यः कापिभिः परिवारितः ततथानं राक्षसा नीकं रामं

रामः परा कथा नृत्तम् ३६ नवदेन च श्रोतव्यं भाक्तिभावेन सादरम् विप्र उवाच केन रामायणां
 प्रोक्तं चरितं न तु कस्यचै मनसा प्रीतिमापन्नो बधने चरितो गुणेः ३७ एतत्सर्वं न ता प्रज्ञा संक्षेपावत्
 मर्हसि गोतम उवाच शृणु रामायणां विप्र ओटि पाप तदंशुभम् ३८ येन रामायतारैराक्षसा
 वरादयः हताश्च देवार्थं हि चरितं तस्य त्वं शृणु ३९ आर्ति कल्पिते पदे भया रामायणास्य च
 नवम्यस्तु निश्चिन्तया सर्वपापपूराणि नि ४० इत्युक्त्वा सर्वसंपन्नो गोतमः स्यात्प्रमथयो विप्रेऽपि दुः
 खसंपन्नो राक्षसीतनूमाश्रितः ४१ सुतपि पातादसं पुक्ते नित्यं क्रोधपरायणः क्लेशपापुतिर्न
 मोक्षमवाप्ति नैवने ४२ मृगांश्च विविधानां दानमनुत्प्राप्य सती सृपान् विहंगमंश्च शंक्षे
 वप्रसभान् जलमधुपेत् ४३ अस्थिभिर्वस्तुभिश्चैव पीत रक्तकलेवरेः रक्तमांसादिभिर्यैव स च म्र

यम् नवातेन च श्रोतव्यं रामायणा कथा मृतम् २७ आत्मेकतपुगे विप्रो धर्मधर्म विशारदः सोमद
 नश्रितव्या तोना न्ना धर्म परायणः २८ सविप्रो गोतमाख्ये ननु निना ब्रह्मधादिना श्रुतवान् सर्वध
 र्मा न्वेग्रं गतीरे मनो रमे २९ पुराणशास्त्रकथने स्तेना सौ बोधितोपि च सकस्य त्वरमे जा नो परिचर्य
 परोऽभवत् ३० उपस्थिता यापितस्ते प्रमाणं नाकरोत्तदा सतु शान्ते मग बुद्धिर्गोतमस्तो जसा निधिः
 ३१ शास्त्रोदितानि धर्माणि करोति तस्य मुदययो ३२ पश्चाद्वोधोऽभवत्तस्य सोमद तस्य धीमतः किं क
 तं मङ्गभागेन गुरुहे लनमात्मनः ३३ यत्त्वयि नो मया देवा शिवः सर्वजगद्गुरुः गुरुं ज्ञातुं शक्यं
 पौतु ननु मयापि हि ३४ विप्र उवाच भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वज्ञ परमेश्वर उवाच प्राञ्जलिभूत्या विन
 येन तपो निधिम् ३५ इमं च भगवन् सर्वमपराधं कृतं मया गोतम उवाच उज्जमासि शिते पदे

वैष्णवाचमुनिसत्तम ५३ कृतक्ष्यानुरागः पश्चादुत्तराणोक्तमिदं वचः वात्सीकिमुनिना प्रोक्ता कथारा
 मयलीशुभा ५४ उज्जैमायि शिते पक्षे श्रोतव्याया प्रपन्नतः शुद्धरागापपुनः प्रोक्ते रम्यं नृशुभदं व
 चः ५५ नवातेन च श्रोतव्यं रामायणा कथास्ततम् ततोधिप्रमत्ता भाग सर्वशास्त्रार्थकोविद ५६ क
 थाश्रवणमात्रेण पापहर्तृनिश्चितम् नारद उवाच ततो रामायणा स्यापि श्रुत्या मातात्म्यमुत्तम
 ५७ वभूय विस्मया विष्टो रक्षसो विप्रधातकः ततोधिप्रः कृपाविष्टो रामनाम परावराः ५८ सुदासं रा
 क्षसं नाम वैदुष्याय मया प्रवीतं गर्ग उवाच रक्षसे नमस्तु भाग न तितो धिमन्ता स्वभूत ५९ अस्मि
 न्मूर्जे धिते पक्षे रामायणा कथां शृणु शृणु त्वं राममातात्म्यं रामभक्तिरतात्मना ६० रामभक्तिरपराणां
 चकः समर्थः प्रवाधितुम् रामभक्तिरपरोपत्रतत्र ब्रह्मादिः शिवः ६१ तत्र देवाश्च सिद्धाश्च रामायणा परा य मातात्म्य

दि

म१

सीमधुकरः ४४ तत्र त्रयेण पृथिवीं क्षातये ज न वि स्र रान् कृत्वा त्रिदुःखतः पश्चादना न्नरमगात्पुनः
 ४५ तत्रापि कृतं यान्ति नरमांसाक्षान्तदा जगाम नर्मदा तीरे सर्वलोकाभयं भूतः ४६ एतस्मिन्न
 नरे प्राप्ताः कश्चिद्विप्रो ति धार्मिकः कलिंगदेशं भूतो नान्नागरं गीति श्रुतः ४७ प्राप्नो नः पारगाये
 ति भुजायुः स्य तं ययौ तेनोक्तं नाम रामस्य श्रुत्वा दूरे व्यवस्थितः ४८ दूरे स्थितो द्विजं गीति मूचे
 सराक्षसः राक्षस उवाच अतो विप्र महाभाग नमस्तुभ्यं महात्मने ४९ नाम स्मरन् रामा त्रे रा राक्षसा
 अपि दूरगाः मया प्रसूयितं सर्वं धात्मरानां तु कोशः ५० नाम उवाच रागाधिप रक्षस त्विदं महाभयात्
 नाम स्मरन् रामा त्रे रा राक्षसा अपि नित्यदाः ५१ पराक्षानि सन्नापन्ना तस्मात्तोऽयुतस्य हि सर्वपा
 त्यं महाभाग रागादि रहितो द्विज ५२ राक्षस्यति प्रभावे न पात्यं त्मात्मा तको न्नतात् युर्वज्रमया

स१

राम
श्री

२

०

१ रामायणस्य नामात्मात्वं पुनर्वदितिरात् १ अन्यथा सत्यमात्रात् न कथयत्वा प्रसादतः अथ नो
जायते तच्छिर्षते त्वद्वचनामृतम् २ नाददुवाच सर्वेषु यन्महाभागाः कृतार्थानात्रां सयः यतः
प्रभावं रामस्य भक्तिः श्रोतुमुद्यताः ३ माताम्यश्रवणं यत्पराधवस्या कृतानाम दुर्धमं प्रातुरात्
नं मुनयो धर्मवादिनाः ४ शृणु धर्मव्यपश्चिन्ना मातृसंप्रदातनम् सर्वपापहरं देवं सर्वरोग
विनाशनम् ५ आसीत्पुण्यपरे च सुमतिर्नामभूपतिः सोमवंशो भूयः श्रीमानसप्रदीपैकनाय
कः ६ धर्मोत्सास्य संधयसर्वसंपादिभूषितः सदा रामकृपासेवी रामायणापरायणः ७ रामपू
जापरत्मा स्य नरांगो नाप्यहं स्मृतिः पूजेषु पूजानिरतः सर्वदशीगुणान्वितः ८ सर्वभूतहितः शान्तः
कृतज्ञः कीर्तिमान् नृपः तस्य भाव्यो महाभागा सर्वधनता संप्रदा ९ पतिप्रतापतिप्राणा नोन्मासत्य यमात्मा

वि५

नराः तस्माद्भूर्जिते पक्षे रामायणा कथांश्च ६२ नवातेन च प्रोक्तं साधनपरो भव इत्युक्ता-
कथयामास रामायणा कथां मुनिः ६३ कथं प्रवृत्ता नात्रेता राक्षसत्वमपाकृतम् विसृज्य राक्षसं भा-
नम ६४ बभूव देवतोष्मः ६५ कोटि सूर्यप्रतीकाशो नारायण समप्रभः शंखचक्रगदापारिशर्करिसङ्गज-
गामसः ६५ संतु वनधात्मनां समपाकृतं गामतरिमन्दिम नारद उवाच तस्माच्छुण्धं विभ्रतः ६६
रामायणा कथां च ६६ तस्यैवं मतिमो प्रोक्तं मासि च कार्तिके यन्नामस्मरणा देवमराफातकभो-
टिभिः ६७ विभ्रतः सर्वपापेभ्यो नरो वाति परां गतिम् रामायणोत्तियन्नामसूक्तदुच्यते सदा ६८
तदेव पापनिर्मुक्तौ विसृज्य लोकं स गच्छति पेपठनिसमाख्या न भक्त्या च सर्वनिवेनराः ६९ गंगा स्ना-
नाच्छतगुणां पुराणं तेषां प्रजायते ७० ॥ इति श्रीसूक्तपुराणोवासी किमताम्ये नारदकृष्णसंवादे
राक्षसविमोक्षरो नाम द्वितीयोऽध्यायः २ ॥ सनत्कुमार उवाच अदो चित्रो नंद प्रोक्तं तितासं यना

तिष्ठत्वावसन् ११ यत्रत्याज्महतां प्रेम तत्रत्युःसर्वसंपदः तेजःकीर्तिर्जनपुत्रादप्राकुराविदः
 १२ तत्रत्याजिर्गमिष्यन्ति श्रेयांस्तर्जुनं नृने सर्वसन्तः प्रकुर्धन्ति महतीं कुरुतां प्रभो १३ यो मूर्ध्नि
 धारयेद्ब्रह्मभुवि प्रसादतश्चोदकम् सत्ताताः सर्वतीर्थेषु पुमान्नास्त्यत्र संशयः २० मम पुत्राक्षयदा
 तम्बसंपत्स्यैष सार्थिताः समाज्ञापयन्तां प्रत्न न करोमि त्यदनुज्ञया २१ इत्यंबदन्तं भूपंचसनिदी
 व्यमहामुनिः स्य सन्करेण राजानं प्रत्युवाच महा मुनिः २२ अथित्वा च राजन्पुत्रं भवता तत्स
 र्वं तत्कुलोचितम् विनयावनता सर्वे परं श्रेयो भजन्ति हि २३ प्रीतोस्मि तव भूषणसन्तानं परिध
 तिनः स्वस्ति तेऽतु महाभाग यस्य छानितदुच्यते २४ पुराणावतथः सन्निहति संतोषते तव मा
 थमासे च भो राज न रामा पराक्षतात्मनाम् २५ किंपुराणं किंपु अथ त्वया वदतु महर्षि राजोवा यन्मागम्य

वत्तिशुभा तावुमौदं प्रतिनित्यं रामोत्तापरायणो १० अन्नदानरत्नो नित्यं जलदानपरायणो
 तडागारामप्रपदनसंख्यातांश्च चक्रतुः ११ सोपिराजामहाभाजो रामायणपरायणः वाचयेत्
 द्युत्पादार्पणभक्तिभावेन भायितः १२ एवं रामपरो नित्यं राजतु धर्मकोविदः तस्य प्रियासुख
 ती देवी भक्तिपरायणः १३ विश्रुतो त्रिषु लोकेषु दंपती चाति धार्मिको आपयो वतु निविशे धैर्
 द्युक्रामो विभारतुः १४ विभारतुः कंठनिंदद्युत्सवं प्राप्नो नराधिपः सतनामचसत्प्रीतिः पूजा
 निर्वृतु वित्तम् १५ कृतातिष्पृष्टं शानं कृतासनपरिग्रहम् निजासनगतो भूयः प्राञ्जलिर्भुज
 मधुधीत् १६ राजो वाच भगवन् कृतकृत्योऽहं च दम्भा गतनेन भो सतामागमनं सन्तः प्रशशं

त्रयात्मशार्बभ पत्तोस्तौ श्यजावे श्यज्जहं सम्प्रप्राप्तम् ३१ तत्राहं व्याथसत्यस्यो हत्या
 यदुर्विधानमृगान् आजीविषां च धूर्त्वा तौ यत्तराणां च विंशतिम् ३२ अथ यमागता सा धीवि
 श्यदेशसमृद्धया निषादकुक्षसंभूतानाम्नाजालीति विप्रुता ३३ वर्युर्बर्जेः परित्यक्ता दुःखि
 ताजीतो विग्रहा व्रत्ननक्षत्रं परिभ्राज्जाशोचती भूयिनिष्क्रिया ३४ देवयोगात्समायाता भ्र
 मन्ती विजनेयने मासे ग्रीष्मे च तापातो मनसा पप्रसीडिता ४० इमां दुःखवर्तिं दृष्ट्वा जाता मे वि
 पुला ४१ मया दत्तं जलं चास्ये मां संवन फलं तथा ४२ गतं जनात् सा एष्टा मया व्रत्नन्यथा तथा
 त्वं देदयेत्स्य तानि तानि मे गदतः पृष्टा ४३ हं जालीति नाम्ना ये निषादकुक्षसंभवाः दान् विरुस्य
 यं विविदि न्ययसंविध्यं पर्वते ४४ परस्वहारिणी नित्यं सदा धेयु न्यधादिनी वर्युर्बर्जेः परित्यक्ता प

च श्वरात्वं भगवन्सर्वपथं च सिद्धयति २१ आक्षर्यतादि लोभानां नदी पचरितं मुने
 अहमासंपुत्राददोमा अतिनामनामता २२ कुमार्जनिदत्तो नित्यं सर्वलोभाहिते रतः पिशुनो
 धर्मविघ्नेषु देवद्रव्योपहारकः २३ मरुणातकिसंलग्नो देवद्रव्योपजीविकः गोधूमचक्रजहायो
 रो नित्यं प्राणावधेरतः २४ नित्यं पुरुषवक्त्राचपापोवेमपारतः सदा प्रियितां संस्थितो गेहमनाह
 तमरुद्वयः ३० सर्वबंधुपयित्यक्तो दुःखीवनमृगतः मृगतो साधनो नित्यं तपामार्गविद्वधकः
 ३१ एकाकी दुःखयुक्तो निवशानिर्जने वने तं सधारतादुवाकीर्तितसमीपे नरत्सरः ३३ परितो
 वनपुष्पैर्धौः क्रादितं तन्मुनीश्वर अपिवत्तत्र पानीयं ततः देवि गतः ३४ वृन्मूयविशामूया
 निभोजनेच्छा निवारिता वशिष्ठस्याश्रमे तिष्ठन्निवासकृतवानहम् ३५ सीतं कुर्यात्कसंधानं त
 म्मिड एकादशपरिआजो भिक्षा धार्तं पिपासितः ३६ वशिष्ठ

३७
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

रामे रासदशौ तत्र यो वास रामस्य निधौ ५३ (विधित्वा राममवने प्रत्न लोहमुपागतो तत्रापि तैय
 त्वाधेयभुक्ता भोगाननुत्तमान ५४ ततः पृथ्वीयपंप्राप्ताः क्रमेणानुनिसत्तम अत्रापि संपदतु
 आरामावराप्रसादतः ५५ अनिच्छया श्रुतेनापि प्राप्ते वं विधिं मुने नवाहं च श्रोतव्या प्रथमं
 परास्य च ५६ भक्तिभावेन धर्मोत्तमं जन्म तु जरापरा अवशो नापि यत्कर्म कृतं च सुमतस्त
 द्दम ५७ ददाति श्रुत्युपि प्रेम्णा रामायणा प्रसादतः नारद उवाच एतत्सर्वं निशाम्य यो विभारु
 क्त्वा मुनीश्वरः ५८ अभिनम्य महीपाधं प्रपद्यैत्येतं पौवनम् तस्माच्छ्रुत्वा ध्यायि प्रेम्णा देवदेवस्य च
 क्रियाः ५९ रामायणा कथा चैव धामधेनुपमा स्मृता माधेमात्पुष्पिणि पदे तमायतामृतं निद्रा
 नवाहं न च श्रोतव्यं रामायणा कथा मृतम् यदं पुण्यमाख्यानं सर्वपापप्रणाशनम् वाचयेच्छ्रुत्वा

तोऽतं पापचारिणी ४४ क्रान्ता देवि जने प्रत्न न वत्सामि स्य यमागता इत्येवं स्य कृतं जर्म सर्थं मत्संन्य
 र्थे यत् ४५ वशिष्ठस्य श्रमं पुराणमहं चे पंच ये मुने दंपती वनमात्रि त्यस्य तो मां सधानोत्तदा
 ४६ उच्यते मर्धे गतो चे प्य वशिष्ठस्य श्रमं तदा दृक्का चे व स मा पा तान् देवर्षी रां च सत्तमान् ४७
 रामायणा परान्विप्रान् माधे च श्रममागतान् निराहारै च तो तत्र भुत्ति पासा च पीडितो ४८ य
 दृक्का यां गतो तस्मिन्वा शिष्ठस्य जे मुने रामायणा कथां श्रोतुं न वारे न च भक्तिः ४९ तत्का ल एव
 पंचत्य माधयोरभवन् मुने कर्मणा ते न तु छात्मा भगवान् मधुसूदनः ५० त्वद्वृत्तान् प्रेषयामास अस्म
 क्तरा का रणात् आरोपमा विमर्शजं गमतु शीय परं पदम् ५१ आयां समी पना पन्ना देव देव स्व च
 क्रिया भुक्तवन्तो भग्न भोगा कथा श्रवणा मागतः ५२ पुगकोटि स तत्त्रा रा पुगकोटि शतानि च

१२

१२

भिर्विभक्तोदकैः अस्मिन्तं विपरिणामिः प्राप्ते देवपुरे पत्तम् ८ तं प्योपयत्तं मध्यस्थं रत्नं भेषावतर्क
 रम् शोभितं ते मधुशैर्दृष्ट्वा व्यथो मुदं पयो ९ तस्मिन् त्रमुवर्त्तानि यत्तु नीति विनिश्चितः जगत्तत्ता
 स भवजं कीर्त्तयौ र्व्यं यदः १० तत्राप्यपदि जवरं दानं तत्त्वार्थो विदुः परित्यज्य परं विदुः कुत
 कं तपस्यानि विधिम् ११ एकाकिनंदपां च निःस्पृहं ध्यानतत्परम् दृष्ट्वा सोऽर्धो मेनेतं चो रसा
 न्तरायिणम् १२ देवप्रथं च संपूर्णं समादातुमनानिधि उत्तुं कं तु नु मारे भौयं नृत्तं स नंदोदतः १३
 पादेनाक्रम्य तद्वसोगं सं गृह्य पाताना तंतपाचापकुर्वन् मुतं फः प्रेक्ष्य चाव्रवीत् १४ उत्तं कं उवाच
 भो भो त्वेधो यथा मां त्वं निर्व्ये निरागत्य न त्वसंति वृथा त्वे मया यो दीनयत्स त्वाः १५ वैरिषु चा
 पि मूर्खे बुनिरीक्ष्या यो स्थितान् गुरां न विरोधं नाधिगच्छन्ति स जनाः शान्तचेतसः १६ यदुवाच अपमना

पादापिरामभाक्ष्यजायते ६१ इति श्रीसुन्दरपुराणे नारदसन्तानमाह संवादे रामायणमाहात्म्ये मा
 ध्वप्रवराभातात्म्यनाम तृतीयेऽध्याये ३ नारद उवाच अन्यमासंप्रवक्ष्यामि वटारुधंसुसमा
 हिताः सर्वपापहरं पुराणं सर्वदुःखनिवारणम् । आत्मराक्षात्रयविधां शूद्राणां चैव यो विनाम स न
 त्कामफलदं सर्वकर्मफलप्रदम् २ दुःखानां नाशनं धनं भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् रामायणस्य नाम
 त्म्यं श्रोतव्यं च प्रयत्नतः ३ अत्रैव चोदाहरंती नमितिहासं पुरातनम् व्याधिस्य चरितं च न सर्वपाप
 हरं शुभम् ४ व्याधो हि शुभकः क्षम्यते सर्वजीवेषु वैरधीः परनिनापरो नित्यं जनु पीडाकरस्तथा ५
 तेन पापा न्यकानि कृतानि सुमहांति च पापानां शयने वक्तुं नैव संप्रिया कदाचन ६ सकृदचिन्तया
 पापो जन्तुना मनोपमः सौधीरनगरं प्रापुः सर्वेष्वर्प्य सर्वं न्वितम् ७ यो विधिः परिश्रुतं च तरो

जे२

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

१३

13

तंतुधनसर्वेभ्यश्चनेवाथवास्तव एवपवततेः ॥ २४ ॥ तत्पापफलमश्नुते २५ गतपापोऽ
 धर्मयत्नान्तापोऽभवत्तुधम मयाकृतानिपापानिमगानि सुवर्तनिच २६ तानि सर्वा
 कृतिभ्यात्त्रयं पापमशरतां विभो अत्रयेपापधी नित्यं महापापं समाचरेत् २७ कथं मे नि
 पसमूहानि कृत्यानां गतिमाप्नुयत् इति वाक्य समाकर्षणं अथ कथं तद्वर्तमानं २८ अत्र पा
 नामधिप्रविर्वाक्यं चेदमुषाह उतं भवति वाच साधुसाधुमहाप्राज्ञमति ते विमलोर्जिता
 ३० यस्मात्संसारदुःखानां नाशो पापमभीक्ष्ण्यैवेवावेक्षिते पदे कथा रामायणस्य च ३१ य

म नोपि यो नरः क्षमया पुनः तत्तु नमं नरं प्रातुर्वि कोः प्रियतमं तपा ११ सुजनो न धीतिवैरं परादि
 तानि रतो विनाशका एव पि दे दे पि च न नरः सुदभी करोति मुखं कृष्णतप १२ अतो विधिर्वै धन
 वान्धा धार्धिते यदुधा जनान् सर्वसंग विहि नोपि वाध्यते च दुःखमना १३ अतो निका रता
 येः प्रार्थने दुर्जना जनान् सुगमि न सज्जनानां तु रा जल संतो वा विहितं व्यती नम २०
 दुःख कथी धर पि नानिः कारा वै रितो जगती अतो धनवती माया मोहं पायि लं जगत् २१
 पुत्र मित्र भ्रूय भ्रातृः सर्व दुःखे न यो व्यपते परद्रव्या पहा रेता कलत्रं यो धितं च यत् २२ अ
 नेत सर्वं मृत्यु ज्य ह को वा त्य धमां गतिम् मम माता ममापिता मम भार्या ममात्मजाः २३ त
 र्धम मे दी सत्ये व लोके मत्या व ज न्य धः पाव दुर्जयते द्रव्यं ताव भव न्नि धार्थ्याः २४ अजि

नी ५ न ति ५

अथारतम तस्मादनुवृत्तयेवुहितकृद्विपुलैः सनकुमारहितसर्वगादितंमया रामायरा
समाहा त्वं किमन्य श्रोतुमर्हसि ४१ ॐ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अर्जुनसंवादे रामाय
रा समाहा त्वं येन फलान्कीर्तनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ४ ॐ पुनरुवाच रामायरा स्वमाहा
त्वं श्रुत्वा प्रीतो मुनीश्वरः सनकुमारः पप्रच्छ नारदं मुनि तत्तम १ कुमार उवाच रामायरा
समाहा त्वं कथितं भो मुनीश्वर इदं विंशोऽनुमिच्छामि विधिं रामायरा स्वच २ एतदपि
महाभाग मुनेन त्वार्थकोविद कथय पारता विष्ट पथा वद कुमर्हसि ३ नारद उवाच रामा
पता विधिं येन वदतु ४ इतो मम रामायरा कथा कुर्वेन भोक्तृभावेन चार्चितः ५ येन चीर्ते
सुसमाहिताः सर्वलोकेषु दिव्या तत्त्वमोक्षप्रदम् ६ विधानं तस्य वद ७ यमहमन्य
मिपुताब्धं

नवाहेन च श्रोतव्या भाषाभावेन सादरं यस्य श्रवणमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ३२ तस्मिन् क
 शे पिण्याथोपि लुब्धको वीतकृत् सखः रामायणं कथां श्रुत्वा यदापंचत्वमागतः ३३ उत्तंक्रावति तं वी
 त् लुब्धकं तं दयापरः एतत् दृष्ट्वा विस्मितस्य श्रुत्वा वीतकृत् सखोऽस्मिन् ३४ कथां रामायणं सापि श्रु
 त्वा वीतकृत् सखः वैश्विमानमाहृत्य मुनिमेतदथाब्रवीत् ३५ विमुक्तस्य त्रसादेन मग्नो पा
 नकसंकटात् तस्मान्न तोहि मे विद्वन् यत्कृतं तत्तदमस्य मे ३६ सूत उवाच इत्युक्त्वा देवशुभं
 मे मुनिं श्रेष्ठमवाकितं प्रदक्षिणं त्रयं कृत्वा नमस्कृत्य पुनः पुनः ३७ ततो विमानमाहृत्य सर्व
 कामपल्लविमत् अप्सरो गता संकीर्णं प्रपेदे हनिमान् हरम् ३८ नारद उवाच तस्माच्छुद्धं वि
 प्रज्ञाः कथां रामायणं च येनैवापि विदितं यदा श्रोतव्यं पुनः ३९ नवाहेन च रामस्य रामायणं

१३ होः कुर्यात्प्रयत्नेन सर्वपापनिवृत्तये एवं प्रय
त्नात् कुर्यात्प्राप्ताय राधिधिं तथा १४ सपातिविस्मयनं पुनर्लब्धं तदुर्ध्वमन राप्ताय राव्रतधरो
ध्रुवचर्यं सप्तान्वितः १५ या राड्धं पतितं चापि वाष्मात्रे रापि नार्चयेत् नातिजामिन्म
र्त्यः दान्निदकादिशुनानपि १६ राप्ताय राव्रतधरो वाष्मात्रे रा नार्चयेत् कुर्यात्तं गायत्रं च
व्रतपायाश्चानिदमम् १७ भिषजं कृत्वा र्त्तं देवादिजविरोधि नमः परान्नस्योऽप्युपचैवप
राप्ताय राव्रतधरो वाष्मात्रे रापि नार्चयेत् इत्येवं प्रादिभिः कुर्यात्तं गायत्रं च
व्रतपायाश्चानिदमम् १८ राप्ताय राव्रतधरो भूतप्रेतपुण्ड्रिङ्गानि ब्यति २० नातिजं गायत्रं च नातिजं प्रमाणात्

नपाषाणां शोडिकीः प्रसादयति चैत्रे संध्या कर्तिके च पंचम्या मयधारभेत् ६ सकलस्यं प्रव
लोकुर्धनस्य स्त्रिया च न पूर्वक्रम नवातेन च प्रोक्तं रामायणा कथा मृतम् ७ प्रत्यहं शृणुया
धुत्तुरामायणा मनन्यधीः रामभक्तिरतः सत्यकमुक्तिभागी भवेन्नरः ८ नारीस्य पुंसासा कंश
गुधो धिजिज्ञेन्द्रिया ज्ञानं कृत्वा पथाचारं दत्ताया वनपूर्वक्रम ९ शृङ्गावरधरः शृङ्गो गत
आगत्य वा जयतः प्रभास्य पादाया च म्पत्सर नारायणं विभुम् १० नित्यं देवार्चनं कृत्वा पथ्यात्सं
कल्पे पूर्वक्रम रामायणा पुस्तकं च प्रजयेभ्यः कृतं पुनः ११ प्रत्यहं दत्तं द्राक्ष्य च पासा र्गस्य
शाखया कृत्वा ज्ञानं तु विधिवद् रामभक्तिपरं ह्यः १२ नमो नारायणा नैव प्रजयेभ्यः कृतं तपरः

१५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५
 २६
 २७
 २८
 २९
 ३०
 ३१
 ३२
 ३३
 ३४
 ३५
 ३६
 ३७
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

तत्समो गुह्यः नातिविष्णुस्वनेदेवो नातिशयोक्ता यथा परम् २१ नातिज्ञानसमो धामो नातिमहात्मा
 यथा परम् तदनेवैदविदुषे २२ रामायणापुस्तकं च यत्राख्यंकारसंयुतम्
 स्वर्गसिंहासनस्थं यथा यथा प्रदीयते २३ स्यात्तिविष्णुर्भवन्नयत्र गत्वा न शोचति तवाह
 स्मृत्स्वर्गकर्तुः शतारुधर्मविदं वर २४ पंचम्या अहं आरभ्य रामायणा कथा - नूतनं श्रुत्वा तु
 सत्तकात्तानि सर्वपापैः प्रमुच्यते २५ अतथारीच अवरां यः कुर्यात्संयतो द्वियः अस्य मेधसोऽत्र
 स्यादिगुणं फलमश्नुते २६ रामायणां श्रुतं येन कथितं मुनिसत्तम सत्यमेतत्परमं पुराणमग्निहो
 माह्यं भवम् २७ रामायणां यः कुर्याच्छ्रुत्वा तस्मादिजिते द्वियः स्यात्ति परमं लोकैः यत्र गत्वा

भा.क.

सविस्त्रुः प्रसन्नः स्याद्विष्णुः सत्तु विजो तताः ४३ वाचके प्रीतिमाषने व्रत्तविष्णुमते श्वराः प्रीता
 भवन्ति विष्णुः नानात्राणां विचारता ४४ रामायणा वाचका यनवधासां सिकांचनन पक्षतप्रमि
 दंदद्याद्याचका यद्विजातये ४५ तस्य पुत्रपक्षे वक्ष्ये शृङ्गारुधसुसमाहिताः नवाधेन गयता तस्य
 भूतवेता अकादयः ४६ तस्यैव सर्वे श्रेयांसि नृणां च नैव चरिते श्रुते नचातिनर्था वतेतस्य नचारा
 दिभयंतया ४७ इत्येतद्वः सनाख्यातं नारदेन सुभाषितम् सनाकुमारमुनयेष्ट छते भाक्तिः
 पुत्र ४८ रामायणा नदि काव्यं सर्वे वेदार्थसंग्रहः सर्वपापहरं पुराणं सर्वदुःखनिवारताम् ४९
 तन्नाम पुराणं फलदं सर्वयज्ञफलप्रदम् येषु हं तत्र ननु जाः श्लोकं श्लोकाद्वै नैव च ५० न यमाता

17

धारिणं न धुस्त्रुदतः स्मरता सर्वपापानि नाशयत्यापासनाः ३७ तदर्थं कामदं पुरा यक्ष
 श्रवणानुत्तमः पठनाञ्च वरादापि सर्वपापनाशकः ३८ पश्यन्तरसे प्रीतिर्यतं तं भ
 क्तिं संपुता सत्पुत्रस्तु कृत्यश्च सर्वपापनाशकः ३९ रामायता पराये नुरामायता कथा
 दृष्टाः तत्पुत्रस्तु कृत्यश्च धोरे कलिपुत्रे नरोः ४० रामनामैव नामैव नामैव सर्वजीवनम्
 कृष्णेनास्तेवनास्तेवनास्तेवनास्तेवना ४१ सूत उवाच एवं तनूमास्तेवनास्तेवना
 तात्मना सम्पदप्रवर्धितः स धः परानिर्धृतिमापन्नः ४२ धोरे कलिपुत्रे प्राप्ते रामायता पराये
 ताः समस्तपापनिर्मुक्ताः पदयात्यन्ति निभयम् ४३ श्रुत्वा तं पुत्रं काव्यवाचकपुत्रं पूजयेत्

तेषां पापबन्धस्तु कदाचिदपि जायते रामार्थं तन्मिदं पुराणं भाव्यं तु सर्वकामदम् ५२ सततं प्रयत्नं
 पुक्ताः प्रयानि परमं पदम् किंतीर्थं गोप्रदानेर्वाहितपोभिः किमर्थं ५३ अतन्मन्त्रानिरामस्य
 कीर्तनं परित्यज्य रावताम् रामप्रसादजनकं रामभक्तियुक्तं नमः ५४ सर्वपापक्षयकरं सर्वस्य
 ध्वनिप्रसारकम् यत्त्येते च्छुत्वा पाप्मापि पठेदासु समाहितः ५५ सर्वपापनिर्मुक्तो विष्णुलोभं सज
 जति ५६ ॐ इति श्रीस्कन्दपुराणे दशस्कन्धे रामचरितमाप्तं नवाहमात्म्यविधिपु
 स्तकं श्रीकीर्तनं नाम पंचमोऽध्यायः ५ ॐ शुभं भवतु शुभं भूयात् वात्सीकनाराजजीजेजे

19